

Amts 2den Valgkreds. Dengang gjorde den nævnte ærede Rigsdagsmand stærkt gjældende, at der vistnok neppe var et eneste Valg i Landet, ved hvilket ikke en eller anden Formfeil havde fundet Steb, og at der, naar man strengt vilde holde sig til det formelt Juridiske, maatte opkomme den misligſte Strid mellem den ene og den anden Side i Thinget. Jeg vil i Forbindelse hermed særdeles lægge Vægt paa en Uttring, der langt tidligere er fremført i denne Sal af den ærede Rigsdagsmand, nemlig for 10 Aar ſiden, da Folkethinget begyndte ſine Møder. Der blev ogsaa dengang, ſom nys nævnt, ført Klage over tre forſkjellige Valg, netop fordi Valgliſterne ikke vare førte, nemlig over Valget i Standerborg Amts 3die Valgkreds, hvor dengang Gaardeier Lauritz Stau var valgt, men hvor Valgliſterne for tvende Sogne ikke havde været førte, over Valget i Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds, hvor Provſt Damgaard var bleven valgt, men hvor Valgliſterne for Eſtvad og Rønberg Sogne havde manglet, og over Valget for Aalborg Amts 2den Valgkreds, hvor Møller Ingstrup var valgt, men hvor Valgliſterne for Romburp og Klarup Sogne ligeledes ikke vare førte, men Thinget anerkjendte eenſtemmigt de to første Valg og det tredje med 80 Stemmer mod 2, og ved denne Leilighed, under de vidtløftige Forhandlinger om Valgene, hittede den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tſcherning), at „Rigsdagen fra første Dieblit burde betræde den Vej, ſom den kunde være tjent med for Fremtiden at betræde“. Senere har der, ſaa forekommer det mig, viſt ſig Exempler paa, at der er ſteet endnu større Krænkelſer af Beſtemmelſer i Valgloven, uden at Valgene dog ere blevene underkjendte. Jeg vil fortrinsviis nævne et Exempel fra Aaret 1853, fra Rigsdagens 4de Sæſſion. Der ſtillede ſig i Ribe Amts 2den Valgkreds tre

Candidater, hvoraf den Ene blev valgt ved Raaring. Da man ſkred til ſkriftlig Afſtemning, og det viſte ſig, at den ſamme Candidat rimeligviis vilde faae Majoritet, ſaa tillod Valgbeſtyrelſen, efter at den ſkriftlige Afſtemning var begyndt paa tre Afſtemningsſteder, at Valghandlingen maatte ophøre for den tredje Candidats Vedkommende, og at Stemmerne maatte udſtryges, og herved fik den anden Candidat, ſom ved Raaringen havde faaet de næſtſteſte Stemmer, en ubetydelig Majoritet. Jeg ſiger nu ikke dette for her at misbillige, hvad der er ſteet, men viſtnok forekommer det mig, at man gjorde et Spring, da man i ſin Tid underkjendte Valget i Ringſted, og derfor var jeg dengang i Minoriteten. Jeg kan nu godt tænke mig, at man efter Forkaſtelsen af hiint Valg i Ringſted kunde begynde paa en ſtrængere Forholdsmaade med Henſyn til Valgene og ſaaledes forlade det Standpunkt, den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tſcherning) forhen fremſtillede ſom det rigtige, for nu at ſtille ſig paa det formelt juridiske Standpunkt. Derſom jeg ſelv nogenſinde i Fremtiden ſkulde faae Sæde i denne Forſamling, og derſom ellers diſe Former ſkulde vedblive uforandrede, efterat det Omraade, hvorfor de egentlig gaves, er bleven ſaa forandret, i Overeensſtemmelſe med Kundgjørelſen af 28de Januar 1852, eller med Loven af 2den October 1855, ſkal jeg med ſtor Villighed kunne underkaſte mig en ſaadan Praxis, men jeg vil ikke være med at ſtabe den. Det forekommer mig, at det ene Exempel, vi have fra, hvad der foregik med Henſyn til Valget i Ringſted, ikke er tilſtræffeligt til allerede nu at bryde med den Praxis, der for mig ellers foreligger klart nok, efter hvad der i det Hele er paſſeret med Henſyn til tidligere Valg, og der ſtaaer i ſaa megen Strid med den ſtrængere Vej, man nu foreſlaaer at betræde.